RECHTSPRAAK

Acht mogelijk onjuiste pauzeregistraties in één maand rechtvaardigen geen ontslag op staande voet of ontbinding.

Feiten

Werknemer is sinds 2014 werkzaam bij werkgeefster, aanvankelijk als uitzendkracht en vanaf 2016 in dienst. Hij werkt 32 uur per week, met op twee dagen kortere werktijden. Binnen de onderneming gelden verplichte regels voor het registreren van werktijden en pauzes. In februari en maart 2026 constateert werkgeefster op acht dagen afwijkingen tussen de klokregistraties en de waargenomen pauzes. Volgens werkgeefster registreert werknemer zijn pauzes onjuist en neemt hij langer pauze dan toegestaan. Werknemer erkent dat hij niet altijd correct registreert, maar betwist dat hij minder werkt of werkgeefster benadeelt. Eerdere incidenten met tijdregistratie zijn al afgedaan. Op 17 maart 2026 wordt werknemer op staande voet ontslagen. Hij verzoekt vernietiging van het ontslag, loonbetaling en wedertewerkstelling. Werkgeefster verzoekt voorwaardelijk ontbinding op de e-, g- of i-grond en betaling van een gefixeerde schadevergoeding.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Werkgeefster heeft onvoldoende aangetoond dat werknemer structureel onjuist registreerde, langer pauze hield of minder uren werkte dan overeengekomen. Uit de klokgegevens en screenshots van camerabeelden blijkt niet dat werknemer tijdens zijn afwezigheid van zijn werkplek niet werkte of ongeoorloofd pauze hield. Zelfs als op acht dagen onjuist is geregistreerd, is daarmee geen structureel patroon aangetoond. Eerdere incidenten zijn te lang geleden en al afgedaan. Ook ontbreken aanwijzingen dat werknemer met de registratiefouten voordeel wilde behalen. Werkgeefster had werknemer eerst moeten waarschuwen in plaats van direct over te gaan tot ontslag op staande voet. Het ontslag wordt daarom vernietigd. Ook het ontbindingsverzoek wordt afgewezen. De registratiefouten zijn onvoldoende voor verwijtbaar handelen op de e-grond. Een ernstig en duurzaam verstoorde arbeidsverhouding op de g-grond is evenmin aangetoond en ook de i-grond biedt onvoldoende grond voor ontbinding. Werkgeefster moet het achterstallige loon vanaf 1 maart 2026 betalen, vermeerderd met de wettelijke verhoging van 50% en wettelijke rente, en werknemer binnen twee dagen na betekening weder te werk stellen. Ook moet werkgeefster loonspecificaties verstrekken. De gevorderde gefixeerde schadevergoeding wordt afgewezen. Werkgeefster wordt veroordeeld in de proceskosten.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 21-10-2026
ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:31462
Zaaknummer: 12229886 \ RP VERZ 26-50638
Rechters: O. van der Burg
Advocaten: F.L. Bakker en C.M. van der Burg
Wetsartikelen: 7:677 BW, 7:678 BW en 7:669 lid 3 BW